

Idyllen 2

Gedicht 10

έργατίναι ἡ Θερισταί

- [1] Ἔργατίνα βουκαῖε, τί νῦν ὥζυρὲ πεπόνθεις;
[2] οὕθ' ἐδύ σγμον ἄγειν ὁρθὸν δύνα, ὡς τὸ πρὶν ἄγες,
[3] οὕθ' ἄμα λαστομεῖς τῷ πλατίον, ἀλλ' ἀπολείπῃ
[4] ὕσπερ ὅις ποίμνας, ἃς τὸν πόδα κάκτος ἔτυψε.
[5] ποῖός τις δεῖλαν τυ καὶ ἐκ μέσω ἄματος ἐσσῆ,
[6] δος νῦν ἀρχόμενος τᾶς αὐλακος οὐκ ἀποτρώγεις;
[7] Μίλων ὄψαμάτα, πέτρας ἀπόκομμ' ἀτεράμνω,
[8] οὐδαμά τοι συνέβα ποθέσαι τινὰ τῶν ἀπεόντων;
[9] οὐδαμά. τίς δὲ πόθος τῶν ἔκτοθεν ἔργατα ἀνδρί;
[10] οὐδαμά νυν συνέβα τοι ἀγρυπνῆσαι δι' ἔρωτα;
[11] μηδέ γε συμβαίη· χαλεπὸν χορίω κύνα γεῦσαι.
[12] ἀλλ' ἐγὼ ὦ Μίλων ἔραμαι σχεδὸν ἐνδεκαταῖος.
[13] ἐκ πίθω ἀντλεῖς δῆλον· ἐγὼ δ' ἔχω οὐδ' ἄλις ὅξος.
[14] τοιγάρτοι πρὸ θυρᾶν μοι ἀπὸ σπόρων ἄσκαλα πάντα.
[15] τίς δέ τυ τὰν παίδων λυμαίνεται; ἀ Πολυβώτα,
[16] ἀ πρᾶν ἀμάντεσσι παρ' Ἰπποκίωνι ποταύλει.
[17] εὔρε θεὸς τὸν ἀλιτρόν· ἔχεις πάλαι ὃν ἐπεθύμεις.
[18] μάντις τοι τὰν νύκτα χροιξεῖθ' ἀ καλαμαία.
[19] μωμᾶσθαί μ' ἄρχη τύ· τυφλὸς δ' οὐκ αὐτὸς ὁ Πλοῦτος,
[20] ἀλλὰ καὶ ὠφρόντιστος Ἐρως. μὴ δὴ μέγα μυθεῦ.
[21] οὐ μέγα μυθεῦμαι· τὺ μόνον κατάβαλλε τὸ λᾶον,
[22] καὶ τι κόρας φιλικὸν μέλος ἀμβάλευ. ἄδιον οὐτῶς
[23] ἔργαδῇ· καὶ μὰν πρότερόν ποκα μουσικὸς ἥσθα.
[24] Μοίσαι Πιερίδες, συναείσατε τὰν ῥαδινάν μοι
[25] παιδ·· ὃν γάρ χ' ἀψησθε θεαί, καλὰ πάντα ποεῖτε.
[26] Βομβύκα χαρίεσσα, Σύραν καλέοντί τυ πάντες,
[27] ισχνὰν ἀλιόκαυστον, ἐγὼ δὲ μόνος μελίχλωρον.
[28] καὶ τὸ ίον μέλαν ἔστι καὶ ἀ γραπτὰ ὑάκινθος,
[29] ἀλλ' ἔμπας ἐν τοῖς στεφάνοις τὰ πρᾶτα λέγονται.
[30] ἀ αἰς τὰν κύτισον, ὁ λύκος τὰν αἴγα διώκει,
[31] ἀ γέρανος τῶροτρον, ἐγὼ δ' ἐπὶ τὸν μεμάνημαι.
[32] αἴθε μοι ἵς, δσσα Κροῖσόν ποκα φαντὶ πεπᾶσθαι,
[33] χρύσεοι ἀμφότεροι κ' ἀνεκείμεθα τῷ Ἀφροδίτᾳ,
[34] τῶς αὐλῶς μὲν ἔχοισα καὶ ἡ ρόδον ἡ μᾶλον τύ,
[35] σχῆμα δ' ἐγὼ καὶ καινὰς ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἀμύκλας.
[36] Βομβύκα χαρίεσσ', οἱ μὲν πόδες ἀστράγαλοι τευς,
[37] ἀ φωνὰ δὲ τρύχνος· τὸν μὰν τρόπον οὐκ ἔχω εἰπεῖν.
[38] Ἡ καλὰς ἄμμι ποέων ἐλελήθει βοῦκος ἀοιδάς.
[39] ὡς εὖ τὰν ίδεαν τᾶς ἀρμονίας ἐμέτρησεν.
[40] ὕμοι τῷ πώγωνος, δν ἀλιθίως ἀνέψυσα.
[41] θᾶσαι δὴ καὶ ταῦτα τὰ τῷ θείῳ Λιτυέρσα.
[42] Δάματερ πολύκαρπε πολύσταχυ, τοῦτο τὸ λᾶον
[43] εὔεργόν τ' εἴη καὶ κάρπιμον δττι μάλιστα.
[44] Σφίγγετ' ἀμαλλοδέται τὰ δράγματα, μὴ παριών τις
[45] εἴποι· "σύκινοι ἀνδρες, ἀπώλετο χοῦτος ὁ μισθός."

- [46] Ἐς βορέην ἄνεμον τᾶς κόρθυος ἀ τομὰ ὅμμιν
 [47] ἡ ζέφυρον βλεπέτω· πιαίνεται ὁ στάχυς οὔτως.
 [48] σῖτον ἀλοιῶντας φεύγειν τὸ μεσαμβρινὸν ὑπονον·
 [49] ἐκ καλάμας ἄχυρον τελέθει τημόσδε μάλιστα.
 [50] ἄρχεσθαι δ' ἀμῶντας ἐγειρομένω κορυδαλλῷ,
 [51] καὶ λήγειν εὔδοντος, ἐλινῦσαι δὲ τὸ καῦμα.
 [52] εὔκτὸς ὁ τῷ βατράχῳ παῖδες βίος· οὐ μελεδαίνει
 [53] τὸν προπιεῖν ἔγχεῦντα· πάρεστι γὰρ ἄφθονον αὐτῷ.
 [54] κάλλιον ὥπιμελητὰ φιλάργυρε τὸν φακὸν ἔψειν.
 [55] μή τι τάμης τὰν χεῖρα καταπρίων τὸ κύμινον.
 [56] ταῦτα χρὴ μοχθεῦντας ἐν ἀλίᾳ ἄνδρας ἀείδειν,
 [57] τὸν δὲ τεὸν βουκαῖε πρέπει λιμηρὸν ἔρωτα
 [58] μυθίσδεν τῷ ματρὶ κατ' εύναν ὄρθρευοίσα.

Gedicht 11

Κύκλωψ

- [1] οὐδὲν πὸτε τὸν ἔρωτα πεφύκει φάρμακον ἄλλο
 [2] Νικία οὗτ' ἔγχριστον, ἐμὸν δοκεῖ, οὕτ' ἐπίπαστον,
 [3] ἡ τὰς Πιερίδες· κοῦφον δέ τι τοῦτο καὶ ἀδὺ
 [4] γίνετ' ἐπ' ἀνθρώποις, εὔρειν δ' οὐ φάδιόν ἐστι.
 [5] γινώσκειν δ' οἷμαί τυ καλῶς ίατρὸν ἔοντα
 [6] καὶ ταῖς ἐννέα δῆ πεφιλάμενον ἔξοχα Μοίσαις.
 [7] οὕτω γοῦν ράιστα διᾶγ' ὁ Κύκλωψ ὁ παρ' ἀμῖν,
 [8] ὠρχαῖος Πολύφαμος, δκ' ἥρατο τᾶς Γαλατείας,
 [9] ἄρτι γενειάσδων περὶ τὸ στόμα τῶς κροτάφως τε.
 [10] ἥρατο δ' οὐ μάλοις οὐδὲ ρόδω οὐδὲ κικίννοις,
 [11] ἀλλ' ὄρθαῖς μανίαις, ἀγεῖτο δὲ πάντα πάρεργα.
 [12] πολλάκι ταὶ σιες ποτὶ ταύλιον αὐταὶ ἀπῆνθον
 [13] χλωρᾶς ἐκ βοτάνας· ὁ δὲ τὰν Γαλάτειαν ἀείδων
 [14] αὐτόθ' ἐπ' αἰόνος κατετάκετο φυκιόσσας
 [15] ἐξ ἀοῦς, ἔχθιστον ἔχων ὑποκάρδιον ἔλκος
 [16] Κύπριδος ἐκ μεγάλας, τό οἱ ἥπατι πᾶξε βέλεμνον.
 [17] ἀλλὰ τὸ φάρμακον εὔρε, καθεζόμενος δ' ἐπὶ πέτρας
 [18] ὑψηλᾶς ἐς πόντον όρων ἀειδε τοιαῦτα.
 [19] Ω λευκὰ Γαλάτεια, τί τὸν φιλέοντ' ἀποβάλλῃ;
 [20] λευκοτέρα πακτᾶς ποτιδεῖν, ἀπαλωτέρα ἀρνός,
 [21] μόσχω γαυροτέρα, σφριγανωτέρα ὅμφακος ὡμᾶς.
 [22] φοιτῆς δ' αὔθ' οὐτῶς, δκκα γλυκὺς ὑπνος ἔχη με,
 [23] οἴχη δ' εὐθὺς ιοῖσ', δκκα γλυκὺς ὑπνος ἀνῇ με,
 [24] φεύγεις δ' ὕσπερ δις πολιὸν λύκον ἀθρήσασα.
 [25] ἥρασθην μὲν ἔγωγα τεοῦς κόρα, ἀνίκα πράτον
 [26] ἦνθες ἐμῷ σὺν ματρὶ θέλοισ' ὑακίνθινα φύλλα
 [27] ἐξ ὕρεος δρέψασθαι, ἐγὼ δ' ὄδὸν ἀγεμόνευον.
 [28] παύσασθαι δ' ἐσιδών τυ καὶ ὕστερον οὐδέ τί πα νῦν
 [29] ἐκ τήνω δύναμαι· τὶν δ' οὐ μέλει, οὐ μὰ Δί' οὐδέν.
 [30] γινώσκω χαρίεσσα κόρα, τίνος ὕνεκα φεύγεις·
 [31] ὕνεκά μοι λασία μὲν ὄφρῦς ἐπὶ παντὶ μετώπῳ
 [32] ἐξ ὕτδος τέταται ποτὶ θῶτερον ὡς μία μακρά,
 [33] εῖς δ' ὄφθαλμὸς ἔπεστι, πλατεῖα δὲ ρὶς ἐπὶ χείλει.
 [34] ἀλλ' οὔτος τοιοῦτος ἐὼν βοτὰ χίλια βόσκω,

[35] κήκ τούτων τὸ κράτιστον ἀμελγόμενος γάλα πίνω·
[36] τυρὸς δ' οὐ λείπει μ' οὗτ' ἐν θέρει οὕτ' ἐν ὄπώρᾳ,
[37] οὐ χειμῶνος ἄκρῳ ταρσοὶ δ' ὑπεραχθέες αἰεῖ.
[38] συρίσδεν δ' ὡς οὕτις ἐπίσταμαι ὥδε Κυκλώπων,
[39] τὸν τὸ φίλον γλυκύμαλον ἀμᾶς κήμαυτὸν ἀείδων
[40] πολλάκις νυκτὸς ἀωρί. τρέφω δέ τοι ἔνδεκα νεβρῶς
[41] πάσας μηνοφόρως καὶ σκύμνως τέσσαρας ἄρκτων.
[42] ἀλλ' ἀφίκευσο ποθ' ἀμέ, καὶ ἔξεις οὐδὲν ἔλασσον,
[43] τὰν γλαυκὰν δὲ θάλασσαν ἔα ποτὶ χέρσον ὄρεχθεῖν.
[44] ἄδιον ἐν τῶντρῳ παρ' ἐμὶν τὰν νύκτα διαξεῖς.
[45] ἐντὶ δάφναι τηνεῖ, ἐντὶ ράδιναι κυπάρισσοι,
[46] ἔστι μέλας κισσός, ἔστ' ἀμπελος ἢ γλυκύκαρπος,
[47] ἔστι ψυχρὸν ὕδωρ, τό μοι ἢ πολυδένδρεος Αἴτνα
[48] λευκᾶς ἐκ χιόνος ποτὸν ἀμβρόσιον προΐητι.
[49] τίς κα τῶνδε θάλασσαν ἔχειν καὶ κύμαθ' ἔλοιτο;
[50] αἱ δέ τοι αύτὸς ἐγὼ δοκέω λασιώτερος ἦμεν,
[51] ἐντὶ δρυὸς ξύλα μοι καὶ ὑπὸ σποδῷ ἀκάματον πῦρ.
[52] καιόμενος δ' ὑπὸ τεῦς καὶ τὰν ψυχὴν ἀνεχοίμαν
[53] καὶ τὸν ἐν ὁφθαλμόν, τῷ μοι γλυκερώτερον οὐδέν.
[54] ὕμοι, ὅ τ' οὐκ ἔτεκέν μ' ἢ μάτηρ βραγχί' ἔχουντα,
[55] ὡς κατέδυν ποτὶ τὸν καὶ τὰν χέρα τευς ἐφίλασσα,
[56] αἱ μὴ τὸ στόμα λῆς, ἔφερον δέ τοι ἢ κρίνα λευκὰ
[57] ἢ μάκων ἀπαλὰν ἐρυθρὰ πλαταγώνι' ἔχοισαν.
[58] ἀλλὰ τὰ μὲν θέρεος, τὰ δὲ γίνεται ἐν χειμῶνι,
[59] ὥστ' οὐκ ἄν τοι ταῦτα φέρειν ἄμα πάντ' ἐδυνάθην.
[60] νῦν μὰν ὡς κόριον, νῦν αὐτόγα νεῖν κε μάθοιμι,
[61] αἴκα τις σὺν ναὶ πλέων ξένος ὕδ' ἀφίκηται,
[62] ὡς εἰδῶ, τί ποθ' ἀδὺ κατοικεῖν τὸν βυθὸν ὕμμιν.
[63] ἔξενθοις Γαλάτεια καὶ ἔξενθοῖσα λάθοιο
[64] ὥσπερ ἐγὼ νῦν ὥδε καθήμενος οἴκαδ' ἀπενθεῖν.
[65] ποιμαίνειν δ' ἐθέλοις σὺν ἐμὶν ἄμα καὶ γάλ' ἀμέλγειν
[66] καὶ τυρὸν πᾶξαι τάμισον δριμεῖαν ἐνεῖσα.
[67] ἢ μάτηρ ἀδικεῖ με μόνα, καὶ μέμφομαι αὐτῇ·
[68] οὐδὲν πήποχ' ὅλως ποτὶ τὸν φίλον εἶπεν ὑπέρ μευ,
[69] καὶ ταῦτ' ἄμαρ ἐπ' ἄμαρ ὄρεῦσά με λεπτὸν ἐόντα.
[70] φασῶ τὰν κεφαλὰν καὶ τὰς πόδας ἀμφοτέρως μευ
[71] σφύζειν, ὡς ἀνιαθῆ, ἐπεὶ κήγων ἀνιῶμαι.
[72] ὡς Κύκλωψ Κύκλωψ, πᾶς τὰς φρένας ἐκπεπότασαι;
[73] αἴκ' ἐνθὼν θαλάρως τε πλέκοις καὶ θαλλὸν ἀμάσας
[74] ταῖς ἄρνεσσι φέροις, τάχα κα πολὺ μᾶλλον ἔχοις νῶν.
[75] τὰν παρεοῖσαν ἀμελγε. τί τὸν φεύγοντα διώκεις;
[76] εὔρησεῖς Γαλάτειαν ἵσως καὶ καλλίον' ἄλλαν.
[77] πολλὰσι συμπαίσδεν με κόραι τὰν νύκτα κέλονται,
[78] κιχλίζοντι δὲ πᾶσαι, ἐπεὶ κ' αὐταῖς ὑπακούσω
[79] δῆλον ὅ τ' ἐν τῷ γῇ κήγω τις φαίνομαι ἦμεν.
[80] οὕτω τοι Πολύφαμος ἐποίμαινεν τὸν ἔρωτα
[81] μουσίσδων, ρᾶσον δὲ διᾶγ' ἦει χρυσὸν ἔδωκεν.

Gedicht 12

Ἄιτης

- [1] Ἡλυθες ὡς φίλε κοῦρε τρίτη σὸν νυκτὶ καὶ ἀοῖ;
[2] ἥλυθες· οἱ δὲ ποθεῦντες ἐν ἡματὶ γηράσκουσιν.
[3] ὅσσον ἔαρ χειμῶνος, ὅσσον μᾶλον βραβίλοιο
[4] ἄδιον, ὅσσον ὅις σφετέρας λασιωτέρα ἀρνός,
[5] ὅσσον παρθενικὴ προφέρει τριγάμοιο γυναικός,
[6] ὅσσον ἐλαφροτέρη μόσχου νεβρός, ὅσσον ἀηδῶν
[7] συμπάντων λιγύφωνος ἀοιδοτάτη πετεηνῶν,
[8] τόσσον ἔμ' εὔφρανας τὸ φανεῖς, σκιερὰν δ' ὑπὸ φαγὸν
[9] ἀελίου φρύγοντος ὁδοιπόρος ἔδραμον ὃς τις.
[10] εἴθ' ὄμαλοὶ πνεύσειαν ἐπ' ἀμφοτέροισιν Ἔρωτες
[11] νῶιν, ἐπεστομένοις δὲ γενοίμεθα πᾶσιν ἀοιδά.
[12] θείω δή τινε τώδε μετὰ προτέροισι γενέσθην
[13] φῶθ', ὁ μὲν εἴσπινηλος, φαίη χ' ὠμυκλαϊάσδων,
[14] τὸν δ' ἔτερον πάλιν ὃς κεν δὲ Θεσσαλὸς εἶποι ἀίταν.
[15] ἀλλήλους δ' ἐφίλησαν ἵσω ζυγῷ. ἢ ρα τότ' ἥσαν
[16] χρύσειοι πάλιν ἄνδρες, δὲ κάντεφίλησ' ὁ φιληθείς.
[17] εἰ γὰρ τοῦτο πάτερ Κρονίδα πέλοι, εἰ γὰρ ἀγήρω
[18] ἀθάνατοι, γενεαῖς δὲ διηκοσίασιν ἔπειτα
[19] ἀγγείλειεν ἐμοί τις ἀνέξοδον εἰς Ἀχέροντα·
[20] "ἢ σὴ νῦν φιλότης καὶ τοῦ χαρίεντος ἀίτεω
[21] πᾶσι διὰ στόματος, μετὰ δ' ἡθεοῖσι μάλιστα."
[22] ἀλλ' ἦτοι τούτων μὲν ὑπέρτεροι Οὐρανίωνες
[23] ἔσσονθ' ὃς ἐθέλοντι. ἐγὼ δέ σε τὸν καλὸν αἰνέων
[24] ψεύδεα ρίνδος ὑπερθεν ἀραιᾶς οὐκ ἀναφύσω.
[25] ἡν γὰρ καὶ τι δάκης, τὸ μὲν ἀβλαβὲς εὐθὺς ἔθηκας,
[26] διπλάσιον δ' ὄντασας, ἔχων δ' ἐπίμετρον ἀπῆνθον.
[27] Νισαῖοι Μεγαρῆς ἀριστεύοντες ἐρετμοῖς,
[28] ὄλβιοι οἰκείοιτε, τὸν Αττικὸν ὃς περίσσα
[29] ξεῖνον ἐτιμήσασθε Διοκλέα τὸν φιλόπαιδα.
[30] αἰεί οἱ περὶ τύμβου ἀολλέες εἴσαρι πράτῳ
[31] κοῦροι ἐριδμαίνοντι φιλήματος ἄκρα φέρεσθαι.
[32] δὲς δὲ κε προσμάξῃ γλυκερώτερα χείλεσι χείλη,
[33] βριθόμενος στεφάνοισιν ἔὰν ἐς μητέρ' ἀπῆνθεν.
[34] ὄλβιος, ὅστις παισὶ φιλήματα κεῖνα διαιτᾷ.
[35] ἢ που τὸν χαροπὸν Γανυμήδεα πόλλ' ἐπιβωτᾶ
[36] Λυδίη ἵσον ἔχειν πέτρη στόμα, χρυσὸν ὅποιη
[37] πεύθουται μὴ φαῦλος ἐτήτυμω ἀργυραμοιβοί.

Gedicht 13

”Υλας

- [1] οὐχ ἀμῖν τὸν Ἔρωτα μόνοις ἔτεχ', ὃς ἐδοκεῦμες,
[2] Νικία, ὡς τινι τοῦτο θεῶν ποκα τέκνουν ἔγεντο.
[3] οὐχ ἀμῖν τὰ καλὰ πράτοις καλὰ φαίνεται εῖμεν,
[4] οἱ θνατοὶ πελόμεσθα, τὸ δ' αὔριον οὐκ ἐσορῶμες·
[5] ἀλλὰ καὶ ὠμφιτρύωνος ὁ χαλκεοκάρδιος υἱός,
[6] δὲς τὸν λῖν ὑπέμεινε τὸν ἄγριον, ἤρατο παιδός,

- [7] τῶ χαρίεντος ὜λα, τῶ τὰν πλοκαμῖδα φορεῦντος,
[8] καὶ νιν πάντ' ἐδίδαξε πατὴρ ὡσεὶ φίλον υἱέα,
[9] δόσσα μαθὼν ἀγαθὸς καὶ ἀοίδημος αὐτὸς ἔγεντο.
[10] χωρὶς δ' οὐδέποκ' ἦς, οὕτ' εἰ μέσου ἀμαρ ὥροιτο,
[11] οὕτ' ἄρ' ὅχ' ἀ λεύκιππος ἀνατρέχοι ἐς Διὸς Άώς,
[12] οὐδ' ὁπόκ' ὄρταλιχοι μινυροὶ ποτὶ κοῖτον ὥρων,
[13] σεισαμένας πτερὰ ματρὸς ἐπ' αἰθαλόεντι πετεύρω,
[14] ὡς αὐτῷ κατὰ θυμὸν ὁ παῖς πεποναμένος εἴη,
[15] αὐτῷ δ' εὗ ἔλκων ἐς ἀλαθινὸν ἄνδρ' ἀποβαίη.
[16] ἀλλ' ὅτε τὸ χρύσειον ἔπλει μετὰ κῶας Ίήσων
[17] Αἰσονίδας, οἱ δ' αὐτῷ ἀριστῆς συνέποντο
[18] πασᾶν ἐκ πολίων προλελεγμένοι, ὃν ὄφελός τι,
[19] ἵκετο χώ ταλαιργὸς ἀνὴρ ἐς ἀφνειὸν Ίωλκόν,
[20] Ἀλκμήνης υἱὸς Μιδεάτιδος ἡρωίνης,
[21] σὺν δ' αὐτῷ κατέβαινεν Ὅλας εὔεδρον ἐς Ἀργώ,
[22] ἄτις κυανεᾶν ούχ ἥψατο συνδρομάδων ναῦς,
[23] ἀλλὰ διεξάιξε, βαθὺν δ' εἰσέδραμε Φᾶσιν,
[24] αἰετὸς ἐς μέγα λαῖτμα· ἀφ' οὐ τότε χοιράδες ἔσταν.
[25] ἄμος δ' ἀντέλλοντι Πελειάδες, ἐσχατιαὶ δὲ
[26] ἄρνα νέον βόσκοντι, τετραμμένου εἴαρος ἥδη,
[27] τάμος ναυτιλίας μιμνάσκετο Θεῖος ἄωτος
[28] ἡρώων, κοίλαν δὲ καθιδρυνθέντες ἐς Ἀργώ
[29] Ἑλλάσποντον ἵκοντο νότῳ τρίτον ἀμαρ ἀέντι,
[30] εἶσω δ' ὄρμον ἔθεντο Προποντίδος, ἐνθα Κιανῶν
[31] αὔλακας εύρυνοντι βόες τρίβοντες ἄροτρα.
[32] ἐκβάντες δ' ἐπὶ θῖνα κατὰ ζυγὰ δαῖτα πένοντο
[33] δειελινοί, πολλοὶ δὲ μίαν στορέσαντο χαμεύναν.
[34] λειμῶν γάρ σφιν ἔκειτο, μέγα στιβάδεσσιν ὅνειαρ,
[35] ἐνθεν βούτομον ὄξὺ βαθύν τ' ἐτάμοντο κύπειρον.
[36] κώχεθ' Ὅλας ὁ ξανθὸς ὕδωρ ἐπιδόρπιον οίσῶν
[37] αὐτῷ θ' Ἡρακλῆι καὶ ἀστεμφεῖ Τελαμῶνι,
[38] οἱ μίαν ἄμφω ἐταῖροι ἀεὶ δαίνυντο τράπεζαν,
[39] χάλκεον ἄγγος ἔχων. τάχα δὲ κράναν ἐνόησεν
[40] ἡμένω ἐν χώρῳ· περὶ δὲ θρύα πολλὰ πεφύκει,
[41] κυάνεόν τε χελιδόνιον χλωρόν τ' ἀδίαντον
[42] καὶ θάλλοντα σέλινα καὶ εἰλιτευὴς ἄγρωστις.
[43] ὕδατι δ' ἐν μέσσῳ Νύμφαι χορὸν ἀρτίζοντο,
[44] νύμφαι ἀκοίμητοι, δειναὶ θεαὶ ἀγροιώταις,
[45] Εύνείκα καὶ Μαλὶς ἔαρ θ' ὄρόωσα Νύχεια,
[46] ἥτοι ὁ κοῦρος ἐπεῖχε ποτῷ πολυχανδέα κρωσσὸν
[47] βάψαι ἐπειγόμενος, ταὶ δ' ἐν χερὶ πᾶσαι ἔψυσαν.
[48] πασάων γάρ ἔρως ἀπαλὰς φρένας ἔξεσόβησεν
[49] Ἀργείω ἐπὶ παιδί· κατήριπε δ' ἐς μέλαν ὕδωρ
[50] ἀθρόος, ὡς ὅτε πυρσὸς ἀπ' οὐρανοῦ ἥριπεν ἀστὴρ
[51] ἀθρόος, ἐν πόντῳ, ναύταις δὲ τις εἴπειν ἐταίροις.
[52] "κουφότερ' ὡς παῖδες ποιεῖσθ' ὅπλα· πνευστικὸς οὔρος."
[53] νύμφαι μὲν σφετέροις ἐπὶ γούνασι κούρον ἔχοισαι
[54] δακρυόεντ' ἀγανοῖσι παρεψύχοντ' ἐπέεσσιν.
[55] Ἀμφιτρυωνιάδας δὲ ταρασσόμενος περὶ παιδὶ¹
[56] ὥχετο, μαιωτιστὶ λαβὼν εὐκαμπέα τόξα
[57] καὶ ῥόπαλον, τό οἱ αἰὲν ἔχάνδανε δεξιτερὴ χείρ.
[58] τρὶς μὲν Ὅλαν ἄυσεν, δσον βαρὺς ἡρυγε λαιμός.

[59] τρὶς δ' ἄρ' ὁ παῖς ὑπάκουσεν, ἀραιὰ δ' ἵκετο φωνὴ
[60] ἐξ ὕδατος, παρεὼν δὲ μάλα σχεδὸν εἴδετο πόρρω.
[61] ὡς δ' ὅπότ' ἡγένειος ἀπόπροθι λίς ἐσακούσας,
[62] νεβροῦ φθεγξαμένας τις ἐν οὔρεσιν ὠμοφάγος λίς
[63] ἐξ εὐնᾶς ἔσπευσεν ἐτοιμοτάταν ἐπὶ δαῖτα·
[64] Ἡρακλέης τοιοῦτος ἐν ἀτρίπτοισιν ἀκάνθαις
[65] παῖδα ποθῶν δεδόνητο, πολὺν δ' ἐπελάμβανε χῶρον.
[66] σχέτλιοι οἱ φιλέοντες· ἀλώμενος ὅσσος ἐμόγησεν
[67] οὕρεα καὶ δρυμούς, τὰ δ' Ἰήσονος ὕστερα πάντ' ἥζ.
[68] ναῦς γέμεν ἄρμεν ἔχοισα μετάρσια τῶν παρεόντων,
[69] ιστία δ' ἡμίθεοι μεσονύκτιον ἔξεκάθαιρον
[70] Ἡρακλῆσα μένοντες. ὁ δ' ᾧ πόδες ἄγον ἔχωρει
[71] μαινόμενος· χαλεπὸς γὰρ ἔσω θεός ἦπαρ ἄμυσσεν.
[72] οὕτω μὲν κάλλιστος "Υλας μακάρων ἀμιθρεῖται·
[73] Ἡρακλέην δ' ἡρωες ἐκερτόμεον λιποναύταν,
[74] οὕνεκεν ἡρώησε τριακοντάζυγον Ἀργώ,
[75] πεζῷ δ' ἐς Κόλχους τε καὶ ἄξενον ἵκετο Φᾶσιν.

Gedicht 14

Κυνίσκας "Ἐρως ἢ Θυώνιχος.

[1] χαίρειν πολλὰ τὸν ἄνδρα Θυώνιχον. ἀλλὰ τὸ ταύτα,
[2] Αἰσχίνα. ὡς χρόνιος. χρόνιος; τί δέ τοι τὸ μέλημα;
[3] πράσσομες οὐχ ὡς λῶστα Θυώνιχε. ταῦτ' ἄρα λεπτός,
[4] χώ μύσταξ πολὺς οὗτος, ἀυσταλέοι δὲ κίκιυνοι.
[5] τοιοῦτος πρώαν τις ἀφίκετο Πυθαγορικτάς,
[6] ὡχρὸς κάνυπόδητος· Αθηναῖος δ' ἔφατ' ἡμεν.
[7] ἡρατο μὰν καὶ τῆνος, ἐμὶν δοκεῖ, ὀπτῷ ἀλεύρῳ.
[8] παισδεις ὡγάθ' ἔχων· ἐμὲ δ' ἀ χαρίεσσα Κυνίσκα
[9] ὑβρίσδει· λασῶ δὲ μανείς ποκα, θρὶξ ἀνὰ μέσσον.
[10] τοιοῦτος μὲν ἀεὶ τὸ φίλ' Αἰσχίνα, ἀσυχῇ ὀξύς,
[11] πάντ' ἐθέλων κατὰ καιρόν· ὅμως δ' εἴπον, τί τὸ καινόν.
[12] ὡργεῖος κήγῳ καὶ ὁ Θεσσαλὸς ἱπποδιώκτας
[13] Ἀπὶς καὶ Κλεύνικος ἐπίνομες ὁ στρατιώτας
[14] ἐν χώρῳ παρ' ἐμίν. δύο μὲν κατέκοψα νεοσσῶς
[15] θηλάζοντά τε χοῖρον, ἀνῷξα δὲ βίβλινον αὐτοῖς
[16] εὐώδη, τετόρων ἐτέων, σχεδὸν ὡς ἀπὸ λανῶ.
[17] βολβὸς κτείς κοχλίας ἐξηρέθη. ἥζ πότος ἀδύς.
[18] ἥδη δὲ προϊόντος, ἔδοξ' ἐπιχεῖσθαι ἄκρατον
[19] ὕτινος ἥθελ' ἔκαστος· ἔδει μόνον ὕτινος εἰπεῖν.
[20] ἄμμες μὲν φωνεῦντες ἐπίνομες, ὡς ἐδέδοκτο·
[21] ἀ δ' οὐδὲν παρεόντος ἐμεῦ. τίν' ἔχειν με δοκεῖς νοῦν;
[22] "οὐ φθεγξῆ; λύκον εἶδες·" ἐπαιξέ τις. "ώς σοφός" εἶπε,
[23] κήφαπτ· εύμαρέως κεν ἀπ' αὐτᾶς καὶ λύχνου ἄψας.
[24] ἔστι Λύκος, Λύκος ἔστι, Λάβα τῷ γείτονος υἱός,
[25] εύμάκης ἀπαλός, πολλοῖς δοκέων καλὸς ἡμεν.
[26] τούτῳ τὸν κλύμενον κατετάκετο τῆνον ἔρωτα.
[27] χάμιν τοῦτο δι' ὕτὸς ἔγεντό ποθ' ἀσυχῇ οὐτῶς·
[28] οὐ μὰν ἔξήταξα μάταν εἰς ἄνδρα γενειῶν.
[29] ἥδη δ' ὦν πόσιος τοὶ τέσσαρες ἐν βάθει ἡμες,
[30] χώ Λαρισαῖος "τὸν ἐμὸν Λύκον" ἄδεν ἀπ' ἀρχᾶς,

- [31] Θεσσαλικόν τι μέλισμα, κακαὶ φρένες· ἀ δὲ Κυνίσκα
- [32] ἔκλαι· ἐξαπίνας θαλερώτερον ἢ παρὰ ματρὶ
- [33] παρθένος ἐξαέτης κόλπῳ ἐπιθυμήσασα.
- [34] τᾶμος ἐγώ, τὸν ἵσαις τὸ Θυώνιχε, πὺξ ἐπὶ κόρρας
- [35] ἡλασα, κάλλαν αὔθις. ἀνειρύσσασα δὲ πέπλως
- [36] ἔξω ἀπώχετο θᾶσσον. "ἔμὸν κακόν, οὗ τοι ἀρέσκω;
- [37] ἄλλος τοι γλυκίων ὑποκόλπιος; ἄλλον ιοῖσα
- [38] θάλπε φίλον. τήνω τὰ σὰ δάκρυα μᾶλα ρέοντι."
- [39] μάστακα δοῖσα τέκνοισιν ὑπωροφίοισι χελιδῶν
- [40] ἄψορρον ταχινὰ πέτεται βίον ἄλλον ἀγείρειν.
- [41] ὥκυτέρα μαλακᾶς ἀπὸ δίφρακος ἔδραμε τήνα
- [42] ίθὺ δι' ἀμφιθύρω καὶ δικλίδος, ἢ πόδες ἄγον.
- [43] αἴνός θην λέγεται τις· ἔβα τάχα ταῦρος ἀν' ὅλαν.
- [44] εἴκατι· ταὶ δ' ὄκτω, ταὶ δ' ἐννέα, ταὶ δὲ δέκ' ἄλλαι,
- [45] σάμερον ἐνδεκάτα, ποτίθει δύο, καὶ δύο μῆνες,
- [46] ἔξ ὡς ἀπ' ἄλλάλων. οὐδ' εἰ Θρακιστὶ κέκαρμαι,
- [47] οἶδε. Λύκος νῦν πάντα, Λύκω καὶ νυκτὸς ἀνῷκται.
- [48] ἄμμες δ' οὔτε λόγω τινὸς ἄξιοι οὔτ' ἀριθμητοί,
- [49] δύστηνοι Μεγαρῆς ἀτιμοτάτη ἐνὶ μοίρῃ.
- [50] κεὶ μὲν ἀποστέρξαιμι, τὰ πάντα κεν εἰς δέον ἔρποι.
- [51] νῦν δὲ πόθεν; μῆς, φαντὶ Θυώνιχε, γεύμεθα πίσσας.
- [52] χῶτι τὸ φάρμακόν ἔστιν ἀμηχανέοντος ἔρωτος,
- [53] οὐκ οἴδα. πλὰν Σίμος ὁ τᾶς Ἐπιχάλκω ἐρασθεὶς
- [54] ἐκπλεύσας ὑγιὴς ἐπανῆλθ', ἐμὸς ἀλικιώτας.
- [55] πλευσοῦμαι κήγῳ διαπόντιος, οὔτε κάκιστος
- [56] οὔτε πράτος ἵσως, ὀμαλὸς δέ τις ὁ στρατιώτας.
- [57] ὥφελε μὰν χωρεῖν κατὰ νοῦν τεόν, ὃν ἐπεθύμεις
- [58] Αἰσχίνα. εἰ δ' οὐτῶς ἄρα τοι δοκεῖ ὥστ' ἀποδαμεῖν,
- [59] μισθοδότας Πτολεμαῖος ἐλευθέρω οἶος ἀριστος,
- [60] τάλλα δ' ἀνήρ ποιός τις ἐλευθέρω οἶος ἀριστος;
- [61] εύγνώμων, φιλόμουσος, ἐρωτικός, εἰς ἄκρον ἀδύς,
- [62] εἰδὼς τὸν φιλέοντα, τὸν οὐ φιλέοντ' ἔτι μᾶλλον,
- [63] πολλοῖς πολλὰ διδούς, αἰτεύμενος οὐκ ἀνανεύων
- [64] οἴα χρὴ βασιλῆ· αἰτεῖν δὲ δεῖ οὐκ ἐπὶ παντὶ
- [65] Αἰσχίνα. ὥστ' εἴ τοι κατὰ δεξιὸν ὕμον ἀρέσκει
- [66] λῶπος ἄκρον περονᾶσθαι, ἐπ' ἀμφοτέροις δὲ βεβακῶς
- [67] τολμασεῖς ἐπιόντα μένειν θρασὺν ἀσπιδιώταν,
- [68] ἢ τάχος εἰς Αἴγυπτον. ἀπὸ κροτάφων πελόμεσθα
- [69] πάντες γηραλέοι, καὶ ἐπισχερὼ ἐς γένυν ἔρπει
- [70] λευκαίνων ὁ χρόνος· ποιεῖν τι δεῖ, ἃς γόνυ χλωρόν.

Gedicht 15

Συρακούσιαι ἢ Αδωνιάζουσαι

- [1] Ἔνδοι Πραξινόα; Γοργοὶ φίλα, ώς χρόνω. ἔνδοι.
- [2] Θαῦμ' ὅτι καὶ νῦν ἥνθες. ὅρη δίφρον Εύνόα αὐτῇ.
- [3] ἔμβαλε καὶ ποτίκρανον. ἔχει κάλλιστα. καθίζευ.
- [4] ὡς τᾶς ἀλεμάτω ψυχᾶς· μόλις ὕμμιν ἐσώθην
- [5] Πραξινόα πολλῷ μὲν ὄχλῳ, πολλῷ δὲ τεθρίππων.
- [6] παντῷ κρηπίδες, παντῷ χλαμυδηφόροι ἄνδρες·
- [7] ἢ δ' ὄδὸς ἄτρυτος· τὸ δ' ἐκαστάτω ὄσσον ἀποικεῖς.

- [8] ταῦθ' ὁ πάραρος τῆνος ἐπ' ἔσχατα γᾶς ἔλαβ' ἐνθῶν
[9] ἵλεόν, οὐκ οἰκησιν, δπως μὴ γείτονες ὅμες
[10] ἀλλάλαις, ποτ' ἕριν, φθονερὸν κακόν, αἱὲν ὄμοιος.
[11] μὴ λέγε τὸν τεὸν ἄνδρα φίλα Δίκωνα τοιαῦτα,
[12] τῷ μικκῷ παρεόντος· δρη γύναι, ως ποθορῇ τυ.
[13] Θάρσει Ζωπυρίων, γλυκερὸν τέκος· οὐ λέγει ἀπφῦν.
[14] αἰσθάνεται τὸ βρέφος, ναὶ τὰν πότνιαν. καλὸς ἀπφῦς.
[15] ἀπφῦς μὰν τῆνος τὰ πρόαν (λέγομες δὲ πρόαν θην
[16] πάντα) νίτρον καὶ φῦκος ἀπὸ σκανᾶς ἀγοράσδων
[17] ἥνθε φέρων ἄλας ἄμμιν, ἀνὴρ τρισκαιδεκάπηχυς.
[18] χώμὸς ταύτῃ ἔχει, φθόρος ἀργυρίω, Διοκλείδας.
[19] ἐπταδράχμως κυνάδας, γραιᾶν ἀποτίλματα πηρᾶν,
[20] πέντε πόκως ἔλαβ' ἔχθες, ἄπαν ρύπον, ἔργον ἐπ' ἔργῳ.
[21] ἀλλ' ίθι τώμπεχονον καὶ τὰν περονατρίδα λάζευ.
[22] βᾶμες τῷ βασιλῆος ἐς ἀφυειῶ Πτολεμαίω
[23] Θασόμεναι τὸν Ἀδωνιν· ἀκούω χρῆμα καλόν τι
[24] κοσμεῖν τὰν βασίλισσαν. ἐν ὀλβίω ὄλβια πάντα.
[25] ὃν ἴδες, ὃν εἴπεις καὶ ιδοῖσα τὸ τῷ μὴ ιδόντι.
[26] ἔρπειν ὥρα κ' εἴη. ἀεργοῖς αἱὲν ἑορτά.
[27] Εύνόα, αἱρε τὸ νῆμα καὶ ἐς μέσον αἰνόθρυπτε
[28] Θὲς πάλιν. αἱ γαλέαι μαλακῶς χρήζοντι καθεύδειν.
[29] Κινεῦ δή, φέρε θᾶσσον ὕδωρ. ὕδατος πρότερον δεῖ.
[30] ἀ δὲ σμᾶμα φέρει. δὸς δμως. μὴ δὴ πολ' ἀπληστε.
[31] ἔγχει ὕδωρ. δύστανε, τί μευ τὸ χιτώνιον ἄρδεις;
[32] παῦε. ὄκοια θεοῖς ἐδόκει, τοιαῦτα νένιμματι.
[33] ἀ κλᾶξ τᾶς μεγάλας πᾶ λάρυνακος; ὥδε φέρ' αὐτάν.
[34] Πραξινόα, μάλα τοι τὸ καταπτυχὲς ἐμπερόναμα
[35] τοῦτο πρέπει λέγε μοι, πόσσω κατέβα τοι ἀφ' ίστῳ;
[36] μὴ μνάσης Γοργοῖ· πλέον ἀργυρίω καθαρῶ μνᾶν
[37] ἡ δύο· τοῖς δ' ἔργοις καὶ τὰν ψυχὰν ποτέθηκα.
[38] ἀλλὰ κατὰ γνώμαν ἀπέβα τοι. τοῦτο κάλ' εἴπεις.
[39] τώμπεχονον φέρε μοι καὶ τὰν θολίαν κατὰ κόσμον
[40] ἀμφίθες. οὐκ ἀξῶ τυ τέκνον. μορμῶ, δάκνει ἵππος.
[41] δάκρυ', δσσα θέλεις, χωλὸν δ' οὐ δεῖ τυ γενέσθαι.
[42] ἔρπωμες. Φρυγία, τὸν μικκὸν παῖσδε λαβοῖσα,
[43] τὰν κύν' ἔσω κάλεσον, τὰν αὐλείαν ἀπόκλαξον.
[44] ὡ θεοί, δσσος ὄχλος. πῶς καὶ πόκα τοῦτο περᾶσαι
[45] χρὴ τὸ κακόν; μύρμακες ἀνάριθμοι καὶ ἄμετροι.
[46] πολλά τοι ὡ Πτολεμαῖε πεποίηται καλὰ ἔργα,
[47] ἐξ ὡ ἐν ἀθανάτοις ὁ τεκνων· ούδεις κακοεργὸς
[48] δαλεῖται τὸν ιόντα παρέρπων Αἰγυπτιστί,
[49] οἵα πρὶν ἐξ ἀπάτας κεκροτημένοι ἄνδρες ἔπαισδον,
[50] ἀλλάλοις ὄμαλοι, κακὰ παίγνια, πάντες ἐρειοί.
[51] ἀδίστα Γοργοῖ, τί γενοίμεθα; τοὶ πολεμισταὶ
[52] ἵπποι τῷ βασιλῆος. ἄνερ φίλε, μὴ με πατήσης.
[53] ὄρθδες ἀνέστα ὁ πυρρός· ἵδ' ως ἄγριος. κυνοθαρσῆς
[54] Εύνόα, οὐ φευξῆ; διαχρησεῖται τὸν ἄγοντα.
[55] ὃνάθην μεγάλως, ὅτι μοι τὸ βρέφος μένει ἔνδον.
[56] Θάρσει Πραξινόα· καὶ δὴ γεγενήμεθ' ὅπισθεν,
[57] τοὶ δ' ἔβαν ἐς χώραν. καύτα συναγείρομαι ἥδη.
[58] ἵππον καὶ τὸν ψυχρὸν ὄφιν τὰ μάλιστα δεδοίκω
[59] ἐκ παιδός. σπεύδωμες· ὄχλος πολὺς ἄμμιν ἐπιρρεῖ.

- [60] ἐξ αὐλᾶς ὡς μᾶτερ; ἐγὼν ὡς τέκνα. παρευθεῖν
[61] εὔμαρές; ἐς Τροίαν πειρώμενοι ἥνθον Ἀχαιοί,
[62] καλλίστα παίδων· πείρᾳ θην πάντα τελεῖται.
[63] χρησμῶς ἀ πρεσβύτις ἀπώχετο θεσπίζασα.
[64] πάντα γυναικες ἵσαντι, καὶ ὡς Ζεὺς ἡγάγεθ' Ἡρην.
[65] Θᾶσαι Πραξινόα, περὶ τὰς Θύρας δσσος ὅμιλος.
[66] Θεσπέσιος. Γοργοῖ, δὸς τὰν χέρα μοι· λάβε καὶ τὸ
[67] Εύνόα Εύτυχίδος· πότεχ' αὐτῷ, μή τι πλαναθῆς.
[68] πᾶσαι ἄμ· εἰσένθωμες· ἀπρὶξ ἔχει Εύνόα ἀμῶν.
[69] οἴμοι δειλαία, δίχα μευ τὸ Θερίστριον ἥδη
[70] ἔσχισται Γοργοῖ. πὸτ τῷ Διός, εἴτι γένοιο
[71] εὐδαίμων ὄνθρωπε, φυλάσσεο τῷμπέχονόν μευ.
[72] οὐκ ἐπ' ἐμὶν μέν, ὅμως δὲ φυλαξεῦμαι· ὅχλος ἀθρωας.
[73] ὀθεῦνθ' ὥσπερ ὕες. θάρσει γύναι· ἐν καλῷ εἰμές.
[74] κείς ὥρας κῆπειτα φίλ' ἀνδρῶν ἐν καλῷ εἴης
[75] ἄμμε περιστέλλων. χρηστῷ κώκτιρμονος ἀνδρός.
[76] φλίβεται Εύνόα ἄμιν· ἄγ' ὡς δειλὰ τὸν βιάζευ.
[77] κάλλιστ· ἔνδοι πᾶσαι, ὁ τὰν νυὸν εἴπ' ἀποκλάξας.
[78] Πραξινόα, πόταγ' ὕδε. τὰ ποικίλα πρᾶτον ἀθρησον,
[79] λεπτὰ καὶ ὡς χαρίεντα· θεῶν περονάματα φασεῖς.
[80] πότνι' Ἀθαναία, ποῖαί σφ' ἐπόνασαν ἔριθοι,
[81] ποῖοι ζωιγράφοι τάκριβέα γράμματ' ἔγραψαν.
[82] ὡς ἔτυμ' ἐστάκαντι, καὶ ὡς ἔτυμ' ἐνδινεῦντι,
[83] ἔμψυχ', οὐκ ἐνυφαντά. σοφόν τοι χρῆμ' ὄνθρωπος.
[84] αὐτὸς δ' ὡς θαητὸς ἐπ' ἀργυρέας κατάκειται
[85] κλισμῷ, πρᾶτον ιουλον ἀπὸ κροτάφων καταβάλλων,
[86] ὁ τριφίλητος Ἀδωνις, ὁ κήν Ἀχέροντι φιλεῖται.
[87] παύσασθ' ὡς δύστανοι, ἀνάνυτα κωτίλλοισαι
[88] τρυγόνες. ἐκκναισεῦντι πλατειάσδοισαι ἀπαντα.
[89] μᾶ, πόθεν ὄνθρωπος; τί δὲ τίν, εἱ κωτίλαι είμες;
[90] πασάμενος ἐπίτασσε. Συρακοσίαις ἐπιτάσσεις;
[91] ὡς δ' εἰδῆς καὶ τοῦτο· Κορίνθιαι είμες ἄνωθεν,
[92] ὡς καὶ ὁ Βελλεροφῶν· Πελοποννασιστὶ λαλεῦμες.
[93] δωρίσδεν δ' ἔξεστι δοκῶ τοῖς Δωριέσσι.
[94] μὴ φύη Μελιτῶδες δὸς ἀμῶν καρτερὸς εἴη,
[95] πλὰν ἐνός. οὐκ ἀλέγω. μή μοι κενεὰν ἀπομάξης.
[96] σιγῇ Πραξινόα· μέλλει τὸν Ἀδωνιν ἀείδειν
[97] ἀ τὰς Ἀργείας θυγάτηρ πολύιδρις ἀοιδός,
[98] ἄτις καὶ πέρυσιν τὸν ίάλεμον ἀρίστευσε.
[99] φθεγξεῖται τι σάφ' οἴδα καλόν· διαθρύπτεται ἥδη.
[100] δέσποιν', ἂ Γολγώς τε καὶ Ίδαλιον ἐφίλασσας
[101] αἵπεινάν τ' Ἐρύκαν, χρυσῷ παίζοισ' Ἀφροδίτα·
[102] οἶν τοι τὸν Ἀδωνιν ἀπ' ἀενάω Ἀχέροντος
[103] μηνὶ δυωδεκάτῳ μαλακαὶ πόδας ἄγαγον ΩΡαιι.
[104] βάρδισται μακάρων ΩΡαιι φίλαι, ἀλλὰ ποθειναὶ
[105] ἔρχονται πάντεσσι βροτοῖς αἰεί τι φορεῦσαι.
[106] Κύπρι Διωναία, τὸ μὲν ἀθανάταν ἀπὸ θνατᾶς,
[107] ἀνθρώπων ὡς μῦθος, ἐποίησας Βερενίκαν,
[108] ἀμβροσίαν ἐς στῆθος ἀποστάξασα γυναικός·
[109] τὸν δὲ χαριζομένα, πολυώνυμε καὶ πολύναε,
[110] ἀ Βερενικεία θυγάτηρ Ἐλένα είκυια
[111] Ἀρσινόα πάντεσσι καλοῖς ἀτιτάλλει Ἀδωνιν.

[112] πάρ μέν οι ὄρια κεῖται, δσα δρυδς ἄκρα φέρονται,
[113] πάρ δ' ἀπαλοὶ κᾶποι πεφυλαγμένοι ἐν ταλαρίσκοις
[114] ἀργυρέοις, Συρίω δὲ μύρω χρύσει ἀλάβαστρα.
[115] εἶδατα δ' ὅσσα γυναικες ἐπὶ πλαθάνω πονέονται,
[116] ἄνθεα μίσγοισαι λευκῷ παντοῖα μαλεύρω,
[117] ὅσσα τ' ἀπὸ γλυκερῶ μέλιτος τά τ' ἐν ὑγρῷ ἔλαίω,
[118] πάντ' αὐτῷ πετενὴ καὶ ἐρπετὰ τεῖδε πάρεστι.
[119] χλωραὶ δὲ σκιάδες μαλακῷ βρίθοντι ἀνήθῳ
[120] δέδμανθ· οἱ δέ τε κῶροι ὑπερπωτῶνται Ἐρωτες,
[121] οῖοι ἀηδονιδῆες ἀεξομενᾶν ἐπὶ δένδρων
[122] πωτῶνται πτερύγων πειρώμενοι ὅζουν ἀπ' ὅζω.
[123] ὡς ἔβενος, ὡς χρυσός, ὡς ἐκ λευκῷ ἔλέφαντος
[124] αἰετοὶ οίνοχόν Κρονίδα Διὶ παῖδα φέροντες.
[125] πορφύρεοι δὲ τάπητες ἄνω μαλακώτεροι ὕπνω,
[126] ἡ Μίλατος ἔρει χώ τὰν Σαμίαν κάτα βόσκων.
[127] "ἔστρωται κλίνα τῷ Ἀδώνιδι τῷ καλῷ ἄλλα."
[128] τὰν μὲν Κύπρις ἔχει, τὰν δ' ὁ ῥιδόπαχυς Ἀδωνις
[129] ὀκτωκαιδεκέτης ἢ ἔννεακαίδεχ' ὁ γαμβρός.
[130] οὐ κεντεῖ τὸ φίλαμ', ἔτι οἱ περὶ χείλεα πυρρά.
[131] νῦν μὰν Κύπρις ἔχοισα τὸν αὐτᾶς χαιρέτω ἄνδρα.
[132] ἀῶθεν δ' ἀμές νιν ἄμα δρόσω ἀθρόαι ἔξω
[133] οἰσεῦμες ποτὶ κύματ' ἐπ' ἀιόνι πτύοντα,
[134] λύσασαι δὲ κόμαν καὶ ἐπὶ σφυρὰ κόλπον ἀνεῖσαι
[135] στήθεσι φαινομένοις λιγυρᾶς ἀρξάμεθ' ἀοιδᾶς.
[136] Ἐρπεις ὡς φίλ' Ἀδωνι καὶ ἐνθάδε κείς Ἀχέροντα
[137] ἡμιθέων, ὡς φαντί, μονώτατος. οὕτ' Ἀγαμέμνων
[138] τοῦτ' ἔπαθ', οὕτ' Αἴας ὁ μέγας βαρυμάνιος ἥρως,
[139] οὕθ' Ἐκτωρ Ἐκάβας ὁ γεραίτερος εἴκατι παίδων,
[140] οὐ Πατροκλῆς, οὐ Πύρρος ἀπὸ Τροίας ἐπανελθών,
[141] οὕθ' οἱ ἔτι πρότερον Λαπίθαι καὶ Δευκαλίωνες,
[142] οὐ Πελοπηίάδαι τε καὶ Ἀργεος ἄκρα Πελασγοί.
[143] Ἰλαθι νῦν φίλ' Ἀδωνι, καὶ ἐς νέωτ' εύθυμήσαις.
[144] καὶ νῦν ἥνθες Ἀδωνι, καὶ ὅκκ' ἀφίκη, φίλος ἥξεῖς.
[145] Πραξινόα, τὸ χρῆμα σοφώτερον ἡ θήλεια.
[146] ὄλβια ὅσσα ἵσατι, πανολβία ὡς γλυκὺ φωνεῖ.
[147] ὥρα σμως κείς οἴκον. ἀνάριστος Διοκλείδας.
[148] χώνηρ ὅξος ἀπαν, πεινῶντι δὲ μηδὲ ποτένθης.
[149] χαῖρε Ἀδων ἀγαπητέ· καὶ ἐς χαίροντας ἀφίκευ.

Gedicht 16

Χάριτες Ἡ Ήρων

[1] αἰεὶ τοῦτο Διὸς κούραις μέλει, αἰεὶν ἀοιδοῖς,
[2] ὑμνεῖν ἀθανάτους, ὑμνεῖν ἀγαθῶν κλέα ἀνδρῶν.
[3] Μοῦσαι μὲν θεαὶ ἐντί, θεοὺς θεαὶ ἀείδοντι·
[4] ἄμμες δὲ βροτοὶ οἵδε, βροτοὺς βροτοὶ ἀείδωμεν.
[5] τίς γὰρ τῶν ὄπόσοι γλαυκὰν ναίουσιν ὑπ' ἀῶ
[6] ἡμετέρας Χάριτας πετάσας ὑποδέξεται οἴκω
[7] ἀσπασίως, οὐδ' αὐθις ἀδωρήτους ἀποπέμψει;
[8] αἱ δὲ σκυζόμεναι γυμνοῖς ποσὶν οἴκαδ' ἵασι,
[9] πολλά με τωθάζοισαι, ὃ τ' ἀλιθίαν ὁδὸν ἥνθον,

- [10] ὁκνηραὶ δὲ πάλιν κενεᾶς ἐν πυθμένι χηλοῦ
[11] ψυχροῖς ἐν γονάτεσσι κάρη μίμνοντι βαλοῖσαι,
[12] ἔνθ' αἰεί σφισιν ἔδρα, ἐπὴν ἄπρηκτοι ἵκωνται.
[13] τίς τῶν νῦν τοιόσδε; τίς εὖ εἰπόντα φιλήσει;
[14] οὐκ οἴδ· οὐ γὰρ ἔτ' ἄνδρες ἐπ' ἔργμασιν ὡς πάρος ἐσθλοῖς
[15] αἰνεῖσθαι σπεύδοντι, νενίκηνται δ' ὑπὸ κερδέων.
[16] πᾶς δ' ὑπὸ κόλπῳ χεῖρας ἔχων πόθεν οἴσεται ἀθρεῖ
[17] ἄργυρου, οὐδέ κεν ίὸν ἀποτρίψας τινὶ δοίη,
[18] ἀλλ' εὐθὺς μυθεῖται· "ἄπωτέρω ἢ γόνυ κνάμα·
[19] αὐτῷ μοί τι γένοιτο· θεοὶ τιμῶσιν ἀοιδούς.
[20] τίς δέ κεν ἄλλου ἀκούσαι; ἄλις πάντεσσιν Ὄμηρος.
[21] οὗτος ἀοιδῶν λῶστος, δος ἐξ ἐμεῦ οἴσεται οὐδέν.
[22] δαιμόνιοι, τί δὲ κέρδος ὁ μυρίος ἐνδοθι χρυσὸς
[23] κείμενος; οὐχ ἄδε πλούτου φρονέουσιν ὅνασις,
[24] ἀλλὰ τὸ μὲν ψυχᾶ, τὸ δὲ καὶ τινὶ δοῦναι ἀοιδῶν.
[25] πολλοὺς δ' εὖ ἔρξαι παῶν, πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλων
[26] ἀνθρώπων, αἱεὶ δὲ θεοῖς ἐπιβώμια ρέζειν,
[27] μηδὲ ξεινοδόκουν κακὸν ἔμμεναι, ἀλλὰ τραπέζῃ
[28] μειλίξαντ' ἀποπέμψαι, ἐπὴν ἐθέλωντι νέεσθαι,
[29] Μουσάων δὲ μάλιστα τίειν ἱεροὺς ὑποφήτας,
[30] ὄφρα καὶ εἰν Ἀίδαο κεκρυμμένος ἐσθλὸς ἀκούσης,
[31] μηδ' ἀκλεῆς μύρηται ἐπὶ ψυχροῦ Ἀχέροντος,
[32] ὥσει τις μακέλᾳ τετυλωμένος ἐνδοθι χεῖρας
[33] ἀχὴν ἐκ πατέρων πενίην ἀκτήμονα κλαίων.
[34] πολλοὶ ἐν Ἀντιόχῳ δόμοις καὶ ἄνακτος Ἀλεύα
[35] ἀρμαλίην ἔμμηνον ἐμετρήσαντο πενέσται·
[36] πολλοὶ δὲ Σκοπάδησιν ἐλαυνόμενοι ποτὶ σακοὺς
[37] μόσχοι σὺν κεραῆσιν ἐμυκήσαντο βόεσσι,
[38] μυρία δ' ἀμπεδίον Κραυνώνιον ἐνδιάσκον
[39] ποιμένες ἔκκριτα μῆλα φιλοξείνοισι Κρεώνδαις·
[40] ἀλλ' οὐ σφιν τῶν ἥδος, ἐπεὶ γλυκὺν ἔξεκένωσαν
[41] Θυμὸν ἐς εὔρεῖαν σχεδίαν στυγνοῦ Ἀχέροντος,
[42] ἄμναστοι δὲ τὰ πολλὰ καὶ ὅλβια τῆνα λιπόντες
[43] δειλοῖς ἐν νεκύεσσι μακροὺς αἰῶνας ἔκειντο,
[44] εἰ μὴ κεῖνος ἀοιδὸς ὁ Κήιος αἰόλα φωνέων
[45] βάρβιτον ἐς πολύχορδον ἐν ἀνδράσι θῆκ' ὄνομαστοὺς
[46] ὄπλοτέροις, τιμᾶς δὲ καὶ ὥκεις ἔλλαχον ἵπποι,
[47] οἵ σφισιν ἐξ ἱερῶν στεφανηφόροι ἥλθον ἀγώνων.
[48] τίς δ' ἀν ἀριστῆς Λυκίων ποτέ, τίς κομόντας
[49] Πριαμίδας ἢ θῆλυν ἀπὸ χροιᾶς Κύκνου ἔγνω,
[50] εἰ μὴ φυλόπιδας προτέρων ὕμνησαν ἀοιδοί;
[51] οὐδ' Ὁδυσεὺς ἐκατόν τε καὶ εἴκοσι μῆνας ἀλαθεὶς
[52] πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, Αίδαν τ' εἰς ἐσχατον ἐλθὼν
[53] ζωός, καὶ σπήλυγγα φυγὼν ὄλοοιο Κύκλωπος,
[54] δηναὶδὸν κλέος ἐσχεν, ἐσιγάθη δ' ἀν ὑφορβὸς
[55] Εῦμαιος, καὶ βουσὶ Φιλοίτιος ἀμφ' ἀγελαίαις
[56] ἔργον ᔁχων, αὐτός τε περίσπλαγχνος Λαέρτης,
[57] εἰ μὴ σφεας ὕνασαν Ιάονος ἀνδρὸς ἀοιδαί.
[58] Ἐκ Μοισᾶν ἀγαθὸν κλέος ἔρχεται ἀνθρώποισι,
[59] χρήματα δὲ ζώντες ἀμαλδύνουσι θανόντων.
[60] ἀλλ' ἴσος γὰρ ὁ μόχθος ἐπ' ἄονι κύματα μετρεῖν,
[61] ὅσσ' ἄνεμος χέρσονδε μετὰ γλαυκᾶς ὄλος ὠθεῖ,

- [62] ἡ ὕδατι νίζειν θολερὰν διαιειδέι πλίνθουν,
[63] καὶ φιλοκερδείᾳ βεβλαμμένον ἄνδρα παρελθεῖν.
[64] χαιρέτω δὲ τοιοῦτος, ἀνάριθμος δέ οἱ εἰη
[65] ἄργυρος, αἰεὶ δὲ πλεόνων ἔχοι ἴμερος αὐτόν.
[66] αὐτὰρ ἐγὼ τιμήν τε καὶ ἀνθρώπων φιλότητα
[67] πολλῶν ἡμιόνων τε καὶ ἵππων πρόσθεν ἐλοίμαν.
[68] δίζημαι δ', ὅτινι θνατῶν κεχαρισμένος ἔνθω
[69] σὺν Μοίσαις· χαλεπαὶ γὰρ ὁδοὶ τελέθουσιν ἀοιδοῖς
[70] κουράων ἀπάνευθε Διὸς μέγα βουλεύοντος.
[71] οὕπια μῆνας ἄγων ἔκαμ' οὐρανὸς οὐδ' ἐνιαυτούς·
[72] πολλοὶ κινήσουσιν ἔτι τροχὸν ἄρματος ἵπποι·
[73] ἔσσεται οὔτος ἀνήρ, δὲς ἐμεῦ κεχρήσετ' ἀοιδοῦ,
[74] ὁέξας ἡ Ἀχιλεὺς ὅσσον μέγας ἡ βαρὺς Αἴας
[75] ἐν πεδίῳ Σιμόεντος, ὅθι Φρυγὸς ἥριον Ἰλου.
[76] ἡδη νῦν Φοίνικες ὑπ' ἡελίῳ δύνοντι
[77] οίκεῦντες Λιβύας ἄκρον σφυρὸν ἐρρίγασιν.
[78] ἡδη βαστάζουσι Συρακόσιοι μέσα δοῦρα
[79] ἀχθόμενοι σακέεσσι βραχίονας ἰτείνοισιν·
[80] ἐν δ' αὐτοῖς Ἱέρων προτέροις ἶσος ἡρώεσσι
[81] ζώνυνται, ἵππειαι δὲ κόρυν σκεπάσουσιν ἔθειραι.
[82] αἱ γὰρ Ζεῦ κύδιστε πάτερ καὶ πότνι Ἄθανα
[83] κούρη θ', ἡ σὺν ματρὶ πολυκλήρων Ἐφυραίων
[84] εἴληχας μέγα ἄστυ παρ' ὕδασι Λυσιμελείας,
[85] ἔχθροὺς ἐκ νάσοιο κακὰ πέμψειν ἀνάγκα
[86] Σαρδόνιον κατὰ κῦμα, φίλων μόρον ἀγγέλλοντας
[87] τέκνοις ἡδ' ἀλόχοισιν, ἀριθμητοὺς ἀπὸ πολλῶν·
[88] ἄστεά τε προτέροισι πάλιν ναίοιτο πολίταις,
[89] δυσμενέων ὅσα χεῖρες ἐλωβήσαντο κατάκρας·
[90] ἀγροὺς δ' ἐργάζοιντο τεθαλότας· αἱ δ' ἀνάριθμοι
[91] μήλων χιλιάδες βοτάνῃ διαπιανθεῖσαι
[92] ἀμπεδίον βληχοῖντο, βόες δ' ἀγελαδὸν ἐς αὖλιν
[93] ἐρχόμεναι σκνιφαῖον ἐπισπεύδοιεν ὁδίταν·
[94] νειοὶ δ' ἐκπονέοιντο ποτὶ σπόρου, ἀνίκα τέττιξ
[95] ποιμένας ἐνδίους πεφυλαγμένος ἔνδοθι δένδρων
[96] ἀχεῖ ἐν ἀκρεμόνεσσιν· ἀράχνια δ' εἰς ὅπλ' ἀράχναι
[97] λεπτὰ διαστήσαιντο, βοᾶς δὲ τε μηδ' ὄνομ' εἶη.
[98] ὑψηλὸν δ' Ἱέρωνι κλέος φορέοιεν ἀοιδοὶ¹
[99] καὶ πόντου Σκυθικοῖο πέραν καὶ ὅθι πλατὺ τεῖχος
[100] ἀσφάλτῳ δῆσασα Σεμίραμις ἐμβασίλευεν.
[101] εἰς μὲν ἐγώ, πολλοὺς δὲ Διὸς φιλέοντι καὶ ἄλλους
[102] θυγατέρες, τοῖς πᾶσι μέλοι Σικελὰν Ἀρέθοισσαν
[103] ὑμνεῖν σὺν λαοῖσι καὶ αἰχμητὰν Ἱέρωνα.
[104] ὡς Ἐτεόκλειοι θύγατρες θεαί, ὡς Μινύειον
[105] ὄρχομενὸν φιλέοισαι ἀπεχθόμενόν ποτε Θήβαις,
[106] ἄκλητος μὲν ἔγωγε μένοιμί κεν, ἐς δὲ καλεύντων
[107] θαρσήσας Μοίσαισι σὺν ἀμετέραισιν ἱκοίμαν.
[108] καλλείψω δ' οὐδ' ὅμμε· τί γὰρ Χαρίτων ἀγαπητὸν
[109] ἀνθρώποις ἀπάνευθεν; ἀεὶ Χαρίτεσσιν ἄμ' εἴην.

Gedicht 17

έγκριμιον εἰς Πτολεμαῖον

- [1] Ἐκ Διὸς ἀρχώμεσθα καὶ ἐς Δία λήγετε Μοῖσαι,
[2] ἀθανάτων τὸν ἄριστον ἐπὴν σύδωμεν ἀοιδαῖς·
[3] ἀνδρῶν δ' αὖ Πτολεμαῖος ἐνὶ πρώτοισι λεγέσθω
[4] καὶ πύματος καὶ μέσσος· ὁ γὰρ προφερέστατος ἄλλων.
[5] ἡρωες, τοὶ πρόσθεν ἀφ' ἡμιθέων ἐγένοντο,
[6] ῥέξαντες καλὰ ἔργα σοφῶν ἐκύρησαν ἀοιδῶν·
[7] αὐτὰρ ἐγὼ Πτολεμαῖον ἐπιστάμενος καλὰ εἰπεῖν
[8] ὑμνήσαιμ· ὕμνοι δὲ καὶ ἀθανάτων γέρας αὐτῶν.
[9] Ἰδαν ἐς πολύδευνδρον ἀνὴρ ὑλατόμος ἐλθὼν
[10] παπταίνει, παρεόντος ἄδην, πόθεν ἄρξεται ἔργου.
[11] τί πρῶτον καταλέξω; ἐπεὶ πάρα μυρία εἰπεῖν,
[12] οἵσι θεοὶ τὸν ἄριστον ἐτίμησαν βασιλήων.
[13] Ἐκ πατέρων οἴος μὲν ἔην τελέσαι μέγα ἔργον
[14] Λαγείδας Πτολεμαῖος, ὅτε φρεσὶν ἐγκατάθοιτο
[15] βουλάν, ἀν οὐκ ἄλλος ἀνὴρ οἴός τε νοῆσαι.
[16] τῆνον καὶ μακάρεσσι πατήρ ὁμότιμον ἔθηκεν
[17] ἀθανάτοις, καί οἱ χρύσεος δόμος ἐν Διὸς οἴκῳ
[18] δέδμηται· παρὰ δ' αὐτὸν Ἀλέξανδρος φίλα εἰδὼς
[19] ἐδριάει, Πέρσαισι βαρὺς θεὸς αἰολομίτρας.
[20] ἀντία δ' Ἡρακλῆος ἔδρα κενταυροφόνοιο
[21] ἵδρυται στερεοῖο τετυγμένα ἐξ ἀδάμαντος·
[22] ἐνθα σύν ἄλλοισιν θαλίας ἔχει οὔρανίδαισι,
[23] χαίρων μίωνῶν περιώσιον μίωνοῖσιν,
[24] ὅττι σφεων Κρονίδης μελέων ἐξείλετο γῆρας,
[25] ἀθάνατοι δὲ καλεῦνται ἔοι νέποδες γεγαῶτες.
[26] ἄμφω γὰρ πρόγονός σφιν ὁ καρτερὸς Ἡρακλείδας,
[27] ἄμφότεροι δ' ἀριθμεῦνται ἐς ἐσχατον Ἡρακλῆα.
[28] τῷ καὶ ἐπεὶ δαίτηθεν ίοι κεκορημένος ἡδη
[29] νέκταρος εὐόδμοιο φίλας ἐς δῶμ' ἀλόχοιο,
[30] τῷ μὲν τόξον ἔδωκεν ὑπωλένιον τε φαρέτραν,
[31] τῷ δὲ σιδάρειον σκύταλον κεχαραγμένον ὅζοις.
[32] οἱ δ' εἰς ἀμβρόσιον θάλαμον λευκοσφύρου Ἡβῆς
[33] ὅπλα καὶ αὐτὸν ἄγουσι γενειήταν Διὸς μίόν.
[34] οία δ' ἐν πινυταῖσι περικλειτὰ Βερενίκα
[35] ἐπρεπε θηλυτέραις, ὄφελος μέγα γειναμένοισι.
[36] τῷ μὲν Κύπρον ἔχοισα Διώνας πότνια κούρα
[37] κόλπον ἐς εὐώδη ῥαδινὰς ἐσεμάξατο χεῖρας.
[38] τῷ οὕπῳ τινὰ φαντὶ ἀδεῖν τόσον ἀνδρὶ γυναικῶν,
[39] ὅσσον περ Πτολεμαῖος ἐὴν ἐφίλησεν ἄκοιτιν.
[40] ἦ μὰν ἀντεφιλεῖτο πολὺ πλέον· ὥδε κε παισὶ¹
[41] θαρσήσας σφετέροισιν ἐπιτρέποι οἴκουν ἄπαντα,
[42] ὀππότε κεν φιλέων βαίνῃ λέχος ἐς φιλεούσης.
[43] ἀστόργου δὲ γυναικὸς ἐπ' ἄλλοτρίων νόος αἰεί,
[44] ρηγίδιοι δὲ γοναί, τέκνα δ' οὐ ποτεοικότα πατρί.
[45] κάλλει ἀριστεύουσα θεάων πότν' Ἀφροδίτα,
[46] σοὶ τίνα μεμέλητο· σέθεν δ' ἐνεκεν Βερενίκα
[47] εὔειδης Ἀχέροντα πολύστονον οὐκ ἐπέρασεν,
[48] ἀλλά μιν ἀρπάξασα, πάροιθ' ἐπὶ νῆα κατελθεῖν

- [49] **κυανέαν** καὶ στυγυὸν ἀεὶ πορθμῆα καμόντων,
[50] ἐς ναὸν κατέθηκας, ἔας δ' ἀπεδάσσαο τιμᾶς.
[51] πᾶσιν δ' ἥπιος ἥδε βροτοῖς μαλακοὺς μὲν ἔρωτας
[52] προσπνείει, κούφας δὲ διδοῖ ποθέοντι μερίμνας.
[53] Ἀργεία κυάνοφρυ, σὺ λαοφόνον Διομήδεα
[54] μισγομένα Τυδῆι τέκες, Καλυδώνιον ἄνδρα,
[55] ἀλλὰ Θέτις βαθύκολπος ἀκοντιστὰν Ἀχιλῆα
[56] Αἰακίδα Πηλῆι, σὲ δ' αἰχμητὰ Πτολεμαῖε
[57] αἰχμητῷ Πτολεμαίῳ ἀρίζηλος Βερενίκα.
[58] καὶ σε Κώας ἀτίταλλε βρέφος νεογιλλὸν ἐόντα,
[59] δεξαμένα παρὰ ματρός, ὅτε πρώταν ἵδες ἀῶ.
[60] ἔνθα γὰρ Εἰλείθυιαν ἔβώσατο λυσίζωνον
[61] Ἀντιγόνας θυγάτηρ βεβαρημένα ὡδίνεσσιν·
[62] ἡ δέ οἱ εὔμενοισα παρίστατο, κὰδ δ' ἄρα πάντων
[63] νωδυνίαν κατέχευε μελῶν· ὁ δὲ πατρὶ ἐοικὼς
[64] παῖς ἀγαπητὸς ἔγεντο. Κώας δ' ὀλόλυξεν ἰδοῖσα,
[65] φᾶ δὲ καθαπτομένα βρέφεος χείρεσσι φίλησιν·
[66] Ὄλβιε κοῦρε γένοιο, τίοις δέ με τόσσον, ὅσον περ
[67] Δᾶλον ἐτίμησεν κυανάμπυκα Φοίβος Ἀπόλλων·
[68] ἐν δὲ μιᾶς τιμᾶς Τρίοπον καταθεῖο κολώναν,
[69] ἶσον Δωριέσσι νέμων γέρας ἐγγὺς ἐοῦσιν."
[70] ἶσον καὶ Ῥήναιαν ἄναξ ἐφίλησεν Ἀπόλλων.
[71] Ὡς ἄρα νᾶσος ἔειπεν· ὁ δ' ὑψόθεν ἔκλαγε φωνῇ
[72] ἐς τρὶς ἀπὸ νεφέων μέγας αἰετὸς αἴσιος ὅρνις.
[73] Ζηνός που τόδε σᾶμα. Διὶ Κρονίωνι μέλοντι
[74] αἰδοῖοι βασιλῆες· ὁ δ' ἔξοχος, ὃν κε φιλήσῃ
[75] γεινόμενον τὰ πρῶτα· πολὺς δέ οἱ ὄλβος ὄπαδεῖ,
[76] πολλᾶς δὲ κρατέει γαίας, πολλᾶς δὲ θαλάσσας.
[77] μυρίαι ἄπειροι τε καὶ ἔθνεα μυρία φωτῶν
[78] λήιον ἀλδήσκουσιν ὄφελλόμεναι Διὸς ὄμβρῳ·
[79] ἀλλ' οὕτις τόσα φύει, δσα χθαμαλὰ Αἴγυπτος,
[80] Νεῖλος ἀναβλύζων διερὰν ὅτε βώλακα θρύπτει.
[81] οὐδέ τις ἀστεα τόσσα βροτῶν ἔχει ἔργα δαέντων.
[82] τρεῖς μέν οἱ πολίων ἐκατοντάδες ἐνδέδμηνται,
[83] τρεῖς δ' ἄρα χιλιάδες τρισσαῖς ἐπὶ μυριάδεσσι,
[84] δοιαὶ δὲ τριάδες, μετὰ δέ σφισιν ἐννεάδες τρεῖς·
[85] τῶν πάντων Πτολεμαῖος ἀλήνωρ ἐμβασιλεύει.
[86] καὶ μὴν Φοινίκας ἀποτέμνεται Ἀρραβίας τε
[87] καὶ Συρίας Λιβύας τε κελαινῶν τ' Αἰθιοπήων.
[88] Παμφύλοισι τε πᾶσι καὶ αἰχμηταῖς Κιλίκεσσι
[89] σαμαίνει, Λυκίοις τε φιλοπτολέμοισι τε Καρσί,
[90] καὶ νάσοις Κυκλάδεσσιν, ἐπεὶ οἱ νᾶες ἄρισται
[91] πόντον ἐπιπλώντι, θάλασσα δὲ πᾶσα καὶ αἴσ
[92] καὶ ποταμοὶ κελάδοντες ἀνάσσονται Πτολεμαίω.
[93] πολλοὶ δ' ἵππηες, πολλοὶ δέ μιν ἀσπιδιῶται.
[94] χαλκῷ μαρμάροντι σεσαγμένοι ἀμφαγέρονται.
[95] ὄλβω μὲν πάντας κε καταβρίθοι βασιλῆας·
[96] τόσσον ἐπ' ἄμαρ ἔκαστον ἐς ἀφνεδὸν ἔρχεται οἴκον
[97] πάντοθε. λαοὶ δ' ἔργα περιστέλλουσιν ἔκηλοι.
[98] οὐ γάρ τις δηίων πολυκήτεα Νεῖλον ὑπερβὰς
[99] πεζὸς ἐν ἀλλοτρίαισι βοὰν ἐστάσατο κώμαις,
[100] οὐδέ τις αἰγιαλόνδε θοᾶς ἔξαλατο ναὸς

[101] Θωρηχθεὶς ἐπὶ βουσὶν ἀνάρσιος Αἰγυπτίησι·
[102] τοῖος ἀνὴρ πλατέεσσιν ἐνίδρυται πεδίοισι
[103] ξανθοκόμας Πτολεμαῖος, ἐπιστάμενος δόρυ πάλλειν,
[104] ὡς ἐπὶ πάγχυ μέλει πατρώια πάντα φυλάσσειν
[105] οἵ τις ἀγαθῷ βασιλῆι, τὰ δὲ κτεατίζεται αὐτός.
[106] οὐ μάν ἀχρεῖος γε δόμῳ ἐνὶ πίονι χρυσὸς
[107] μυρμάκων ἄτε πλοῦτος ἀεὶ κέχυται μογεόντων·
[108] ἀλλὰ πολὺν μὲν ἔχοντι θεῶν ἐρικυδέες οἴκοι,
[109] αἰὲν ἀπαρχομένοιο σὺν ἄλλοισιν γεράεσσι,
[110] πολλὸν δὲ ιφθίμοισι δεδώρηται βασιλεῦσι,
[111] πολλὸν δὲ πτολίεσσι, πολὺν δὲ ἀγαθοῖσιν ἑταίροις.
[112] οὐδὲ Διωνύσου τις ἀνὴρ ἱεροὺς κατ’ ἀγῶνας
[113] ἵκετ’ ἐπιστάμενος λιγυρὰν ἀναμέλψαι ἀοιδάν,
[114] ὡς οὐ δωτίναν ἀντάξιον ὥπασε τέχνας.
[115] Μουσάων δὲ ὑποφήται ἀείδοντι Πτολεμαῖον
[116] ἀντ’ εὔεργεσίας. τί δὲ κάλλιον ἀνδρί κεν εἴη
[117] ὅλβιώ ἢ κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἀρέσθαι;
[118] τοῦτο καὶ Ἀτρείδαισι μένει· τὰ δὲ μυρία τῆνα,
[119] ὅσσα μέγαν Πριάμοιο δόμον κτεάτισσαν ἐλόντες,
[120] ἀέρι πα κέκρυπται, δθεν πάλιν οὐκέτι νόστος·
[121] μοῦνος δὲ προτέρων τε καὶ ὃν ἔτι θερμὰ κονία
[122] στειβομένα καθύπερθε ποδῶν ἐκμάσσεται ἵχνη,
[123] ματρὶ φίλᾳ καὶ πατρὶ θυώδεας εἴσατο ναούς·
[124] ἐν δὲ αὐτοὺς χρυσῷ περικαλλέας ἡδὲ ἐλέφαντι
[125] ἴδρυται πάντεσσιν ἐπιχθονίοισιν ἀρωγούς.
[126] πολλὰ δὲ πιανθέντα βιοῶν ὅγε μηρία καίει
[127] μησὶ περιπλομένοισιν ἐρευθομένων ἐπὶ βωμῶν,
[128] αὐτός τ’ ιφθίμα τ’ ἄλοχος, τᾶς οὕτις ἀρείων
[129] νυμφίον ἐν μεγάροισι γυνὰ περιβάλλετ’ ἀγοστῷ,
[130] ἐκ θυμοῦ στέργοισα κασίγνητόν τε πόσιν τε.
[131] ὡδες καὶ ἀθανάτων ἱερὸς γάμος ἐξετελέσθη,
[132] οὖς τέκετο κρείουσα Ρέα βασιλῆας Ὄλύμπου·
[133] ἐν δὲ λέχος στόρνυσιν ίαύειν Ζηνὶ καὶ Ἡρῃ
[134] χεῖρας φοιβήσασα μύροις ἔτι παρθένος ἸΠιζές.
[135] χαῖρε ἄναξ Πτολεμαῖε· σέθεν δὲ ἐγὼ ἵσα καὶ ἄλλων
[136] μνάσσομαι ἡμιθέων, δοκέω δὲ ἐπος οὐκ ἀπόβλητον
[137] φθέγξομαι ἐσσομένοις· ἀρετήν γε μὲν ἐκ Διὸς αἰτεῦ.

Gedicht 18

Ἐλένης Ἐπιθάλαμιος

[1] Ἔν ποκ’ ἄρα Σπάρτα ξανθότριχι πὰρ Μενελάω
[2] παρθενικὰι θάλλοντα κόμαις ὑάκινθον ἔχοισαι
[3] πρόσθε νεογράπτω θαλάμω χορὸν ἐστάσαντο,
[4] δώδεκα ταὶ πρᾶται πόλιος, μέγα χρῆμα Λακαινᾶν,
[5] ἀνίκα Τυνδαριδᾶν κατεδέξατο τὰν ἀγαπητὰν
[6] μναστεύσας Ἐλέναν ὁ νεώτερος Ἀτρέος υἱός.
[7] ἄειδον δὲ ἄρα πᾶσαι ἐς ἐν μέλος ἐγκροτέοισαι
[8] ποσσὸι περιπλέκτοις, ὑπὸ δὲ ἵαχε δῶμ’ ὑμεναίω.
[9] οὕτω δὴ πρωιζὲ κατέδραθες ὡς φίλε γαμβρέ;
[10] ἦ ρά τις ἐσσὸι λίαν βαρυγούνατος; ἦ ρά φίλυπνος;

- [11] Ἡ ρά πολύν τιν' ἔπινες, ὅτ' εἰς εύναν κατεβάλλευ; [12] εῦδειν μὰν σπεύδοντα καθ' ὥραν αὐτὸν ἐχρῆν τυ, [13] παῖδα δ' ἔαν σὺν παισὶ φιλοστόργω παρὰ ματρὶ [14] παίσδειν ἐς βαθὺν ὅρθρον, ἐπεὶ καὶ ἔνας καὶ ἐς ἄω [15] κείς ἔτος ἔξ ἔτεος Μενέλαε τεὰ νυὸς ἄδε.
- [16] ὄλβιε γάμβρ', ἀγαθός τις ἐπέπταρεν ἐρχομένω τοι [17] ἐς Σπάρταν, ἀπερ ὥλλοι ἀριστέες, ὡς ἀνύσαιο. [18] μοῦνος ἐν ἡμιθέοις Κρουνίδαν Δία πενθερὸν ἔξεις. [19] Ζανός τοι θυγάτηρ ὑπὸ τὰν μίαν ἵκετο χλαῖναν, [20] οία Ἀχαιιάδων γαῖαν πατεῖ ούδε μί' ἄλλα. [21] Ἡ μέγα κέν τι τέκοιτ', εἰ ματέρι τίκτοι ὄμοιον. [22] ἄμμες δ' αἱ πᾶσαι συνομάλικες, αἵ δρόμος ωὐτός [23] χρισαμέναις ἀνδριστὶ παρ' Εύρώταο λοετροῖς, [24] τετράκις ἔξήκοντα κόραι, θῆλυς νεολαία, [25] τᾶν ούδεν τις ἄμωμος, ἐπεὶ χ' Ἐλένα παρισωθῇ. [26] Ἄως ἀντέλλοισα καλὸν διέφανε πρόσωπον, [27] πότνια νὺξ τό τε λευκὸν ἔαρ χειμῶνος ἀνέντος. [28] ὧδε καὶ ἀ χρυσέα Ἐλένα διαφαίνετ' ἐν ἀμῖν. [29] πιείρα μέγα λᾶον ἀνέδραμε κόσμος ἀρούρᾳ [30] Ἡ κάπω κυπάρισσος Ἡ ἄρματι Θεσσαλὸς ἵππος. [31] ὧδε καὶ ἀ ρόδόχρως Ἐλένα Λακεδαίμονι κόσμος. [32] οὔτε τις ἐκ ταλάρω πανίσδεται ἔργα τοιαῦτα, [33] οὔτ' ἐνὶ δαιδαλέῳ πυκινώτερον ἄτριον ίστῳ [34] κερκίδι συμπλέξασα μακρῶν ἔταμ' ἐκ κελεόντων. [35] οὐ μὰν ούδε λύραν τις ἐπίσταται ὧδε κροτῆσαι [36] Ἀρτεμιν ἀείδοισα καὶ εύρύστερον Ἀθάναν, [37] ὡς Ἐλένα, τᾶς πάντες ἐπ' ὅμμασιν ἴμεροι ἐντί. [38] ὡς καλὰ ὡς χαρίεσσα κόρα, τὸ μὲν οἰκέτις ἥδη, [39] ἄμμες δ' ἐς δρόμον ἥρι καὶ ἐς λειμῶνια φύλλα [40] ἐρψοῦμες στεφάνως δρεψούμεναι ἀδὺ πνέοντας, [41] πολλὰ τεοῦς Ἐλένα μεμναμέναι ὡς γαλαθηναὶ [42] ἄρνες γειναμένας διος μαστὸν ποθέοισαι. [43] πρᾶται τοι στέφανον λωτῷ χαμαὶ αὐξομένοιο [44] πλέξασαι σκιερὰν καταθήσομεν ἐς πλατάνιστον, [45] πρᾶται δ' ἀργυρέας ἔξ ὄλπιδος ὑγρὸν ἄλειφαρ [46] λαζύμεναι σταξεῦμες ὑπὸ σκιερὰν πλατάνιστον. [47] γράμματα δ' ἐν φλοιῷ γεγράψεται, (ώς παριών τις [48] ἀννείμῃ,) δωριστί· σέβου μ'. Ἐλένας φυτὸν εἰμί. [49] χαίροις ὡς νύμφα, χαίροις εὐπένθερε γαμβρέ. [50] Λατὼ μὲν δοίη, Λατὼ κουροτρόφος ὅμμιν [51] εὔτεκνίαν, Κύπρις δέ, θεὰ Κύπρις ἵσον ἔρασθαι [52] ἀλλάλων, Ζεὺς δέ, Κρουνίδας Ζεὺς ἄφθιτον ὄλβον, [53] ὡς ἐς εύπατριδᾶν εἰς εύπατρίδας πάλιν ἔνθη. [54] εὔδετ' ἐς ἀλλάλων στέρνον φιλότητα πνέοντες [55] καὶ πόθον, ἔγρεσθαι δὲ πρὸς ἄω μήπιλάθησθε. [56] νεύμεθα κάμμες ἐς ὅρθρον, ἐπεὶ κα πρᾶτος ἀοιδὸς [57] ἐξ εύνᾶς κελαδήσῃ ἀνασχῶν εὔτριχα δειράν. [58] "Υμὴν ὡς "Υμέναιε, γάμῳ ἐπὶ τῷδε χαρείης.

Gedicht 19

Κηριοκλέπτης

- [1] τὸν κλέπταν πότ' Ἔρωτα κακὰ κέντασε μέλισσα
[2] κηρίον ἐκ σίμβλων συλεύμενον, ἄκρα δὲ χειρῶν
[3] δάκτυλα πάνθ' ὑπένυξεν. ὁ δ' ἄλγες καὶ χέρ' ἔφύση
[4] καὶ τὰν γᾶν ἐπάταξε καὶ ἄλατο, τῷ δ' Ἀφροδίτᾳ
[5] δεῖξεν τὰν ὄδύναν καὶ μέμφετο, δττί γε τυτθὸν
[6] θηρίον ἐστὶ μέλισσα καὶ ἀλίκα τραύματα ποιεῖ.
[7] χά μάτηρ γελάσασα· τί δ'; οὐκ ἵσος ἐσσὶ μελίσσαις;
[8] ὡς τυτθὸς μὲν ἔφυς, τὰ δὲ τραύματα χάλικα ποιεῖς.